

[Damsgaard.]

er et rådgivende udvalg, men det er vel alligevel dette udvalg, der ret suverænt bestemmer over vore eksportforhold. Det er ministeren, der har ansvaret, men kunne erhvervet ikke selv forestå denne handel? Når det alligevel er erhvervets folk, der har den afgørende indflydelse, er det så ikke en omvej at lade staten stå som den, der eksporterer? Det er jo det, vi indenfor landbrugets område vil se at komme væk fra. Jeg synes, at vi analogt hermed skulle have ladet dette lovforslag løbe ud om et halvt år og få lovgivningen ført à jour. Det lader ikke til, at ministeren er villig hertil.

Evald Christensen: Jeg ville gerne tillade mig at spørge den højtærede fiskeriminister, om han ikke mærker noget til, at der er nogen, der gerne vil handle med fisk udenom ministeriet og eksportudvalget, om der ikke er kræfter i gang for en mere udstrakt fri handel? Det er det ene. Derefter vil jeg gerne sige til det ærede medlem hr. Damsgaard, at jeg vil nok have noget med lovforslaget om ind- og udførsel af fisk at gøre; jeg vil stemme imod det.

Fiskeriministeren (Chr. Christiansen): Overfor det ærede medlem hr. Damsgaard vil jeg gerne gentage, at jeg efter forhandlingen i det høje ting sidste år har gjort formanden for det nedsatte udvalg opmærksom på, at jeg for min del ønskede bemyndigelserne i de nye love begrænset til det mindst mulige. Hvis det er det, det ærede medlem vil have jeg skal bekræfte, sker det hermed.

Det ærede medlem sagde, at jeg dækkede mig ganske snedigt under erhvervet og eksportudvalget. Jeg ved ikke, hvad snedigt der skulle være i det. Jeg vil hellere bruge det ord, at jeg dækker mig under den sagkundskab, som det dog må være ministeriets og ministerens opgave at have et så godt samarbejde med som muligt. Om der skulle være noget snedigt deri fra erhvervets eller fra min side, ved jeg ikke, jeg kan i hvert fald ikke se det.

Det ærede medlem spørger mig, om §§ 3 og 4 i forslaget om ændringer i fiskerilovene ikke kunne være skrevet anderledes. Det kan man naturligvis altid diskutere. Jeg har naturligvis ikke skrevet disse lovparagraffer, det har embedsmændene i samarbejde med erhvervets folk med tilslutning fra viden-skaben, og jeg må formode, at de dog har den sagkundskab, som hverken det ærede medlem eller jeg har. Jeg tror ikke, nogen af os kunne have skrevet disse paragraffer

bedre, i hvert fald ikke sådan at de svarede til erhvervets tarv.

Det er rigtigt, at der er bestemmelser i lovforslaget om ind- og udførsel af fisk, som giver ministeren mulighed for at idømme bøder, men det spørgsmål tror jeg man burde have rejst allerede for længere tid siden, for det er en bestemmelse af gammel dato, og det undrer mig stadigvæk, at det ærede medlem er så kritisk overfor en lov, som iøvrigt er gået ganske glat igennem det høje ting i en række af år.

Med hensyn til fiskeriministeriets eksportudvalg vil jeg gøre det ærede medlem opmærksom på, at staten og fiskeriministeriet ikke eksporterer så meget som en hundestejle. Det foregår altsammen gennem erhvervet selv. Det eneste, vi gør, er at sørge for overholdelse af de handelsaftaler, som regeringen indgår med andre lande, og søge at udnytte disse handelsaftaler så langt og så vidt, som det overhovedet er muligt, til gavn for landet og til gavn for selve fiskerierhvervet. Altså, staten eksporterer ikke; staten søger at skabe de bedst mulige forhold for erhvervet, men det er erhvervet selv, der har med eksporten at gøre.

Det ærede medlem hr. Evald Christensen spurgte, om jeg ikke havde mærket, at der var ønsker om fri handel med fisk. Jo, det har jeg mærket ved adskillige lejligheder, og der, hvor der har været mulighed derfor, har jeg også givet min fulde tilslutning, men at skabe en fri handel, som i realiteten ville betyde dårligere priser for den fisk, vi skal eksportere, fordi man underbyder hinanden, det tror jeg ikke ville være godt. Det er derfor, at eksportudvalget, der består af erhvervets forskellige grene, behandler disse spørgsmål og gør indstilling til ministeriet, men jeg vil dog gerne oplyse, at der også har været tilfælde, hvor ministeriet er gået en anden vej end den, eksportudvalget har foreslået. Det er klart, at ministeriet selvstændigt må træffe sin afgørelse, men det er under alle forhold helt rigtigt at høre, hvad erhvervet i det givne tilfælde måtte mene om den foreliggende sag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagenes overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om forlængelse af lov nr. 139 af 23. marts 1948 om bemyndigelse til midlertidigt at afvige